ски подкупени агентѣ на Х име Христо Деновъ, стоеше имъ предъ и имъ заливаше вино и канеше ги. Отъ тѣзи, които той канеше да зематъ отъ топлия хлѣбъ, никой не ядяха отъ него, но си бѣха извадили своя [illegible] и гледаха на около си съ безпокойство. Това бѣше видимо презрение на съвѣстьта имъ, азъ не можахъ да се стърпя, като ги видяхъ въ такъвъ неприятно положение и казахъ имъ: „Приятели! какъвъ е този курбанъ, който Ви той приготви! Кога Ви се канилъ той изобщо? Разумява се да отиде въ Устово да продаде туй, което други съ си купили за Васъ толкоз. Нѣй се де даде време да търпи това и да плаче за него, но нѣма да го стърпи. Вие правите това, което Исавъ направи т. е. продаде първенството си на по-малкия си ~~брат~~ братъ, затова баща му го направи подъ властьта на ~~брата~~ по-малкия му братъ. Исавъ послѣ проумѣ, какво неоцѣнимо нѣщо е продалъ за една паница леща. Горко плака, моли се на баща си, но той и

СГНБ
Градски
архив
ф.
оп.
№ 400